

18de JAARGANG, NR. 348
30 NOVEMBER 2020

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Willem de Beer, Oscar Jan Hoogland,
Louis van Dijk, Loet van der Lee,
Idema/Serierse, Samo Šalamon e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

12 My Feet's Too Big (Erik Marcel Frans)

15 JazzWeek Top 3

17 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2020

NR 349 KOMT 21 DECEMBER UIT

BERICHTEN

Vijf jaar jazzpodium Harderwijk

Het Harderwijkse podium Jazz On The Corner bestaat in 2021 vijf jaar. "Het is ons als klein podium naar onze mening aardig gelukt de afgelopen jaren om een afwisselend en soms verrassend programma te presenteren. Soms met zelf samengestelde formaties zoals onlangs met pianist Bert van den Brink, trombonist Bart van Lier, bassist Jasper Somsen en trompettist Angelo Verploegen", zegt drijvende kracht Rini Brandsen, "Ook in 2021 zal dit weer gebeuren." Zijn stichting brengt in het jubileumjaar onder anderen pianist Enrico Pieranunzi & trompettist Bert Joris, I Compagni, saxofonist Ben van den Dungen en zangeres Deborah J. Carter. Plaats van handeling is steeds Kunstcentrum Catharinakapel.

Brandsen: "Ook in deze moeilijke tijd waarin meer concertzalen en theaters sluiten dan opengaan proberen wij met twee concerten met dertig personen op een avond te overleven maar belangrijker: de cultuur levend te houden. Dit lukt aardig en wij gaan door tot het echt niet meer gaat of verantwoord is."

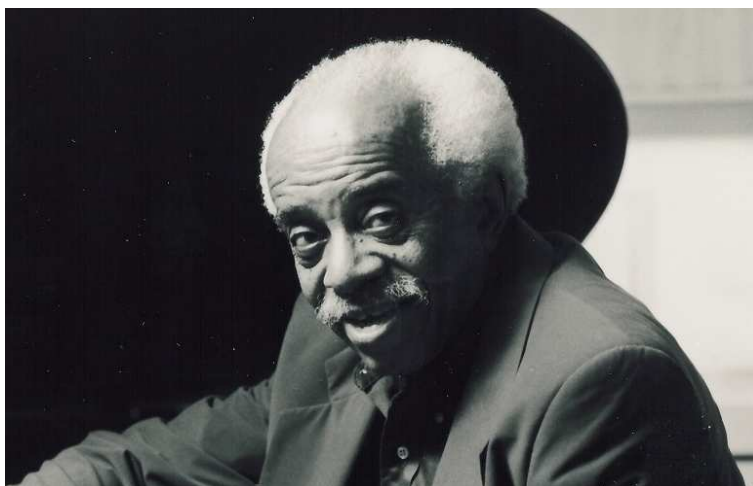
Meer info: www.jazzdagen.nl

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

Barry Harris. (Persfoto BarryHarris.com)

**NEDERLANDSE DOCUMENTAIRE OVER
BARRY HARRIS HALF DECEMBER KLAAR**

Pianiste-vocaliste Heleen Schuttevaer presenteert op 15 december een documentaire over Barry Harris. Die dag hoopt de New Yorkse pianist zijn 91ste verjaardag te vieren. Schuttevaer filmde Harris in maart 2019 tijdens een workshop in Rome, waaraan ze ook zelf deelnam.

Harris kwam al vijftien jaar tweemaal per jaar naar Rome voor een vijfdaagse workshop. Schuttevaer deed in 2019 voor de achtste keer mee. Een 'hele ervaring' noemt ze het. Een ervaring die vastgelegd moest worden voor het te laat was: "Ik dacht: dit moois kan niet eeuwig doorgaan." Een week voor vertrek kocht ze een goede camera en dito microfoon. "Het ging mij er niet om Barry bij een optreden of met zijn lesmateriaal weer te geven, daarvan is op Youtube al ontzettend veel te vinden. Ik wilde een totaalplaatje maken van de muzikanten/deelnemers van alle leeftijden en nationaliteiten en de sfeer met Barry in het middelpunt", aldus Schuttevaer. Harris bezocht in het verleden Nederland regelmatig en gaf les op het conservatorium van Den Haag. De documentaire, die een klein half uur duurt, komt ook op internet te staan.

De hoefoto van het bekroonde album van zangeres Sinne Eeg.

Deense jazzmuzikanten bekroond

Zangeres **Sinne Eeg** mocht 12 november jl. in het Bremen Teater in Kopenhagen een Danish Music Award Jazz 2020 ontvangen. Ze kreeg deze in de categorie Vocal Jazz Album of the Year voor 'We've Just Begun', de plaat die ze met de Danish Radio Big Band maakte. 'Maluba Orchestra' van het Maluba Orchestra kwam als het beste Deense jazzalbum van het jaar uit de bus. De Award 'Jazz Composer of the Year' ging naar Laurits Hyllested voor het album 'Darling River'. Het predikaat 'Experiment of the Year' werd verleend aan 'ORGAN' van Maria Faust Sacrum Facere. Dankzij het album 'Bright Future' mag saxofonist Nikola Bankov zich als de beste nieuwkomer van het jaar beschouwen. De Danish Music Awards Jazz worden jaarlijks uitgereikt op initiatief van onder meer JazzDanmark, het televisiestation TV2 Lorry en het publieke kanaal DR P8 Jazz. Ze zijn onderdeel van de Danish Music Awards, de Deense equivalent van de Nederlandse Edisons.

New Yorkse jazzclub in coronatijd: 'incidental music' tijdens het eten

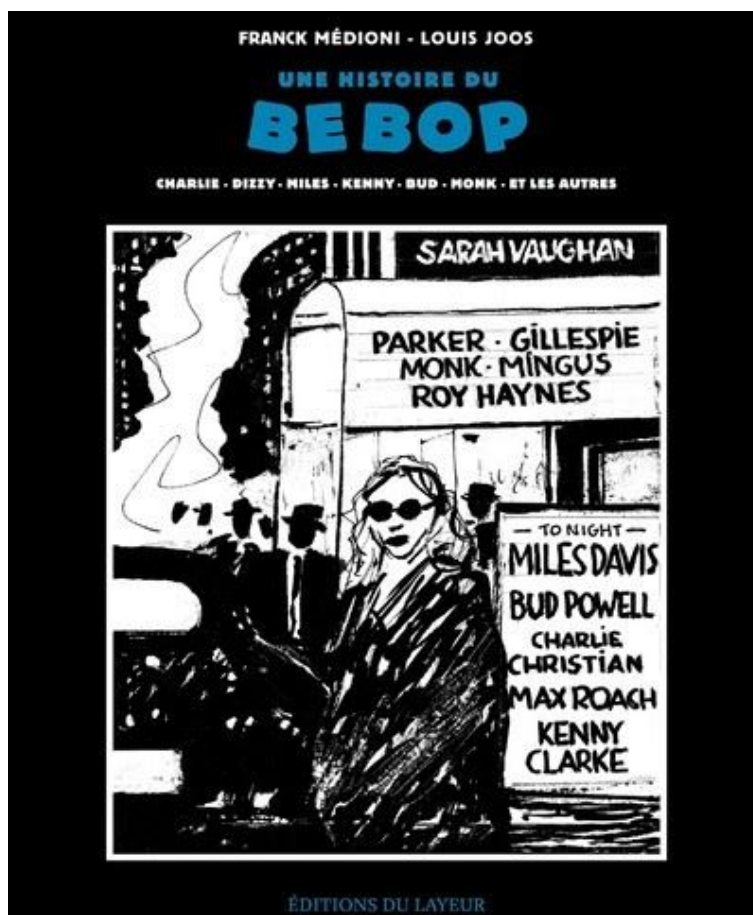
Tijdens de feestdagen kan er weer gegeten worden in de New Yorkse jazzclub Blue Note. Vanaf 27 november kan tijdens 'select evenings' worden gedineerd om 18.00 en 20.00 uur en wordt in 'select weekends' een brunch georganiseerd om 11.00 en 13.00 uur. Tijdens het eten is er 'incidental music' door musici van naam als pianist Bill Charlap, trompettist Theo Croker, trompettist Jeremy Pelt en saxofonist Wayne Escoffery. Om te kunnen voldoen aan de coronavoorschriften is de capaciteit beperkt tot een kwart van de normale bezetting en sluit de club om 22.00 uur.

LOUIS ARMSTRONG EMERGENCY FUND DEELT 300.000 DOLLAR AAN NEW YORKSE MUSICI UIT

Driehonderd jazzmusici uit New York en omstreken krijgen ieder een bedrag van 1.000 dollar. Ze kunnen hiermee de financiële nood lenigen die door het wegvallen van werk als gevolg van de coronacrisis is ontstaan. Het geld komt uit het Louis Armstrong Emergency Fund for Jazz Musicians, dat eerder dit jaar al 1 miljoen dollar verdeelde.

Het geld is bedoeld om dagelijkse uitgaven te kunnen doen. Uitgaven als de hypotheek, de dagelijkse boodschappen, de premie ziektekostenverzekering etc. Het fonds ontving het bedrag van 27 donateurs, onder wie zanger Paul Simon en zangeres Diana Krall. "I am humbled to be able to offer my support to my fellow musicians during these challenging and unprecedented times", verklaart Krall haar gift.

DE HISTORIE VAN DE BEBOP ALS BEELDVERHAAL

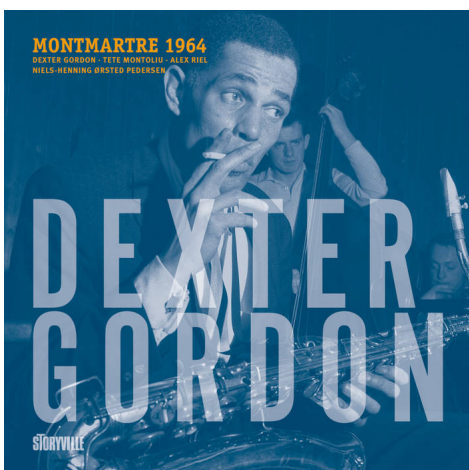

Bij de Franse uitgeverij Layeur is medio november de geschiedenis van de bebop als stripverhaal verschenen. De tekst in 'Histoire du bebop' is geschreven door Franck Médioni en de tekeningen zijn van Louis Joos. Beiden publiceerden eerder over jazz. Zo presenteerde Médioni begin dit jaar een biografie van altsaxofonist Charlie Parker. En Brusselaar Joos maakte al beeldverhalen over de pianisten Bud Powell en Thelonious Monk, bassist Charles Mingus en saxofonist John Coltrane. Het voorwoord van 'Histoire du bebop' is geschreven door de Franse pianist René Urteger, die onder meer met trompettist Miles Davis te horen is op de beroemde soundtrack van de film 'Ascenseur Pour l'Echafaud'.

Drummer Philippe Lemm zamelt geld in voor hulp aan psychisch zieken

De in New York woonachtige Nederlandse drummer Philippe Lemm geeft op 4 december een live stream-concert om geld in te zamelen voor de Mental Health Association of Erie County in Buffalo (VS). Daar woonde Angelo Di Loreto (1990–2020), de pianist van zijn trio, die op 17 oktober overleed. Lemm kende Di Loreto al sinds zijn komst naar Amerika, nu bijna tien jaar geleden. Op zijn nieuwste album 'First Steps', opgenomen in Amsterdam, speelt Di Loreto nog mee. "Angelo lived a very full, giving and productive life. He also lived his adult life with anxiety and depression", aldus Lemm. De opbrengst van de verkoop van 'First Steps' doneert Lemm aan de National Association of Mental Illness.

Onbekend materiaal Dexter Gordon op cd uit

Bij het label Storyville is een cd verschenen met niet eerder uitgebrachte live-opnamen van saxofonist Dexter Gordon. Ze werden in juli 1964 gemaakt in Jazzhus Montmartre te Kopenhagen. Gordon is te horen met bassist Niels-Henning Orsted, drummer Alex Riel en pianist Tete Montoliu.

Pat Metheny. (Persfoto)

Pat Metheny tekent bij Modern Recordings

Gitarist Pat Metheny gaat voortaan platen maken voor het nieuwe label Modern Recordings. Dat is onderdeel van de BMG-groep en bestaat sinds een jaar. Fred Casimir, hoofd repertoire en marketing bij BMG: "We launched Modern Recordings with a vision to reimagine the jazz and classical world for the streaming age. There could be no better way to celebrate the first anniversary of Modern Recordings than to sign Pat Metheny, one of the standout musicians of the past half century. We are delighted to welcome him to BMG." Metheny maakte de laatste vijftien jaar vooral platen voor het label Nonesuch. Zijn laatste album 'From This Place' verscheen daar in februari van dit jaar ook.

Pianist wint BBC Young Jazz Musician-concours

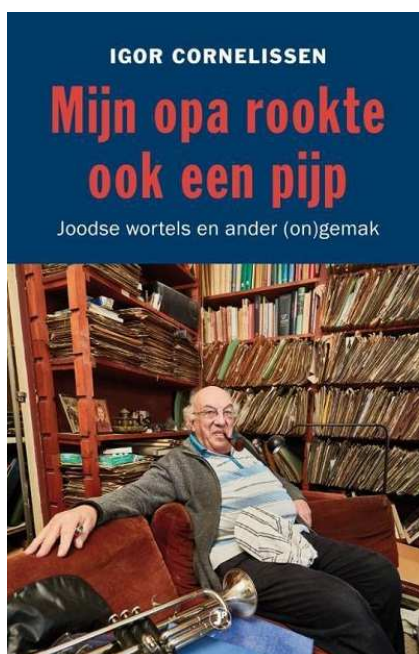
Deschanel Gordon heeft 14 november de finale van het BBC Young Jazz Musician 2020-concours gewonnen. De 22-jarige pianist maakte eerder al naam in de Londense jazzscene door zijn samenwerking met het SEED Ensemble en Mark Kavuma's The Banger Factory. Ook timmert hij er met zijn eigen trio aan de weg. De jury met onder anderen saxofonist Nubya Garcia en trompettist Guy Barker, hoorde hem 'linking tradition to innovation, with hints to various musical genres'. Gordon speelde drie nummers, waaronder Monks 'Round midnight' en zijn eigen 'Awaiting', een stuk met reggae-invloeden. "It will be interesting to watch Deschanel's progress as he builds what looks like a very promising future", aldus de jury (bron: Jazzwise).

SPOTIFY AFSPEELLIJST: 'JAZZFLITS 348'

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit albums die in deze Jazzflits worden besproken. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/2UZdoY3>

JAZZ OP PAPIER

IGOR

Igor Cornelissen.
Mijn opa rookte ook een pijp : Joodse wortels en ander (on)gemak
 [Meppel] : Just Publishers, 2020.
 303, [16] pag.
 ISBN 978-90-8975-529-2 pbk
 Prijs 24,50 euro

In zijn hoogtijdagen had het opinieweekblad Vrij Nederland een keur van redacteurs om zich heen verzameld, van wie Igor Cornelissen er één was. Als Itzik Schaus schreef hij ook af en toe over jazz. Zijn belangstelling ging vooral uit naar figuren uit de traditionele hoek: pianist Art Hodes, trompettist Tommy Ladinier. Zelf speelde hij trompet en trof dan medespelers als cartoontekenaar Frits Müller op klarinet en tenorsax, schrijver Frits Hotz op trombone en de ons welbekende geschiedenisleraar Lex Lammen op drums.

In 1983 begon hij met zijn memoires, waarvan nu deel vijf is verschenen: 'Mijn opa rookte ook een pijp'. Ook nu weer neemt hij allerlei figuren op de korrel, kritisch maar goedmoedig en niet zonder zelfspot. En altijd is er zijn liefde voor de jazz, overgoten - zeer herkenbaar - met een vleugje nostalgie: "In Zwolle heb ik een vaste aanloop. Jeugdvriend Jan Gruppen komt langs waarbij we herinneringen ophalen aan het ingeslapen Zwolle uit de jaren vijftig, toen we de jazz leerden kennen die ons een uitweg bood tussen de voorgeschreven routine van school, huiswerk en bed." (pag. 242).

In dit deel komt nu ook bebopper Fats Navarro ter sprake en wel vanwege zijn interpretatie van de ballad 'The things we did last summer' (pag. 154). Het staat op een cd van een Jazz at the Philharmonic-groep in 1949 (Pablo PACD-5311-2) (De opnamedatum is niet 2 november maar 11 februari - een beruchte fout!).

Na uitgeverij Van Gennep en Nijgh & Van Ditmar is Just Publishers de derde waarbij de auteur zijn memoires kwijt kon. En ze hebben meteen maar het vorige deel, 'Een boer achter een raam', opnieuw uitgegeven. (Zie daarvoor JF 171 van 23 januari 2012). Daarom ook nog een paar passages uit het vorige boek. Over aankomende journalisten, die nog een werkstuk moesten schrijven: "Ach, ik begreep het wel. Zo'n leraar in de 'communicatiewetenschappen' moest voor tientallen leerlingen iets bedenken. En op het laatst was hem te binnen geschoten dat er nog zo'n oude knakker uit het pre-digitale tijdperk rondliep die nogal praatziek is. Een enkele keer vroeg zo'n jongen of meisje heel aardig of ik misschien al iets over het vak en mijn leven had geschreven, zodat ze zich konden voorbereiden op het gesprek. Die paar delen memoires die er al waren, bleken natuurlijk te dik. Het was kort dag en de gang naar de bibliotheek was veel te omslachtig. Het was altijd kort dag."

"Het leek een beetje op mijn colleges voor dovemansoren als ik over jazz begon. Het kwam nog wel eens voor dat een jongere interesse toonde in die bizarre muzieksoort. Meestal meenden ze dat die muziek was uitgevonden door John Coltrane, wiens naam ze dan met een omfloerste stem uitspraken als 'treen.' [...] Wat ik ook vertelde en op bierviltjes schreef, het haalde hun voorkeur niet eens. [volgen negen namen] - ik laat die 327 andere namen voor de beknoptheid weg - nooit van gehoord." Over nog een trompettist, de u wel bekende Miles Davis: "...ik heb hem nooit een groot trompettist gevonden, eerder een grote aansteller die met een heel duur leren jasje aan de laatste jaren met zijn rug naar het publiek stond."

En nu we het toch over Miles hebben, een recente uitspraak van Matthijs van Nieuwkerk is ook niet mis: "Het is na lezing van 'Oui, Chef' [door Bill Buford] weer een wonder dat uit deze vaak zenuwzieke keukens de meest verfijnde gerechten worden getoerd, maar goed, de tedere trompetsolo's van Miles Davis werden ook geblazen door een stinkjaloerse, strontvervelende vrouwenmepper." (de Volkskrant, 31-10-2020) **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

37 FERN
37 Fern
TryTone

De (bas)klarinetten Tobias Klein en Oğuz Büyükerberber vormen al zo'n vijftien jaar een duo (voor een bespreking van hun eerste duo-cd, zie JF 249). Voor het Basklarinetfestijn 2018 besloten ze om het avontuur aan te gaan met twee zangeressen, beiden met een klassieke achtergrond en een gevoel voor avontuur en uitdagingen: Claron McFadden en Kristina Fuchs. Het project, onder de naam 37 Fern, bleek zo'n succes dat het viertal als kwartet doorging. Nu ligt er een eerste, titelloze cd van de groep, aan de vooravond van het festival van 2020 (zie www.basklarinetfestijn.nl). De beide zangeressen gebruiken hun indrukwekkende stemmen als instrument, en dat geeft meteen al aan dat er geen sprake is van een hiërarchische verdeling binnen de groep. Voor een deel wordt uit traditioneel repertoire geput, door Büyükerberber uit zijn Turkse roots gehaald en gearrangeerd, zoals de opener, 'Zeynep Kizi', maar ook in zijn eigen composities ('Sis') sijpelt die invloed door. Klein zoekt het compositorisch eerder in de moderne gecomponeerde muziek, zoals blijkt uit zijn intrigerende 'Trog' – denk hierbij aan de geografische betekenis van diepte in de oceaan, niet aan varkens. Hij maakt prachtig gebruik van de donkere, sonore klanken van de basklarinetten en de hoge klanken van de sopranen, die zich losmaken in een prachtige, woordloze hymne. Het viertal waagt zich ook aan open improvisaties en een enkel jazz-moment. Zo knort er een Dolphyesque basklarinetsolo over handgeklap in 'A Glove turned around' en mag Fuchs haar jazz-chops de ruimte geven in het slotstuk, 'Losungen'.

Herman te Loo

Bezetting:

Claron McFadden, Kristina Fuchs (zang),
Oğuz Büyükerberber (klarinet, basklarinet),
Tobias Klein (basklarinet, contrabasklarinet).

Bekijk hier een video van een optreden:
<https://youtu.be/DwX2w7BsZ84>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

WILLEM DE BEER
XXX
Eigen Beheer

Willem de Beer is een crooner in hart en nieren. Van zijn soort zijn er niet zo veel meer actief. Michael Bubl  misschien, maar je denkt al gauw aan Sinatra en zijn tijdgenoten. Willem zocht in zijn zes jaar durende muziekstudie naar het genre dat hem het beste paste en kwam, getuige zijn eerste solo-cd 'XXX', uit bij de oude zoetgevooisde swingende entertainers.

In zijn eerdere werk met de a capellagroep New Amsterdam Voices bekeerde Willem zich ook tot de meerstemmige close harmony samenzang. Op 'XXX' schittert hij in 'Teddy bear' en 'Jeepers creepers' met Vera Buijink, Minka Bodemann en Pepijn van der Sande, met wie hij ook te horen was in de New Amsterdam Voices en met wie hij nu de groep The Deli Cat vormt.

Voor zijn eersteling zocht De Beer ondersteuning bij een flinke groep muzikanten die hem en The Deli Cats begeleiden in de vorm van een kleine bigband, die swingt dat het een aard heeft. 'XXX' is een staalkaart van Willems veelzijdigheid binnen het domein van de croonerzang. Hij komt prima uit de verf in acht klassiekers, waarin de donkerbruine mannenstem centraal staat.

De wonderlijke titel is overigens een verwijzing naar de drie kruizen in het wapen van Amsterdam en Beers leeftijd (dertig) in Romeinse cijfers. Je moet er maar opkomen. 'XXX' past goed in dit 'eenzame' coronatijdperk. Als je er dan toch thuis een feestje van moet maken, dan kun je dat net zo goed doen op de klanken van Beers heerlijke dansalbum.

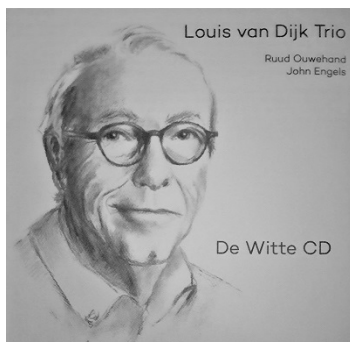
Hans Invernizzi

Bezetting:

Willem de Beer (zang)
+ vocalgroep The Deli Cat en grote band

Luister hier naar een nummer van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=DAYNAxsGLCo>

LOUIS VAN DIJK TRIO
De Witte CD
MWB Sound Products

Bezetting:

Louis van Dijk (piano),
 Ruid Ouwehand (bas),
 John Engels (drums).

Bekijk hier het afscheidsconcert van Louis van Dijk op 14 september 2018 in Loosdrecht:
<https://www.youtube.com/watch?v=Fw1D3alS4hs>

In 2017 werd bij Louis van Dijk alzheimer vastgesteld, iets waarmee hij maar meteen op de tv uit de kast kwam, want als BN'er krijgt de pers daar tóch lucht van. Begin 2018 gaf hij het concert dat hiermee op cd is verschenen (in de Haagse Sociëteit De Witte, vandaar de titel 'De Witte CD'). Een half jaar later volgde zijn laatste concert en op 12 april 2020 overleed hij op 78-jarige leeftijd.

Een concert dus met de vergeetachtigheid in het hoofd en de vergankelijkheid in het verschiet. Wie Van Dijk oppervlakkig kent, verwacht nu melancholische deuntjes, gelardeerd met wat licht-klassiek. De vingers zullen vast wat stram zijn geworden, maar agossie, wat is die oude baas ontroerend. Wie hem beter kent, weet dat hij nog lang vitaal bleef - zolang hij althans achter de toetsen kon zitten - en beschikte over een zekere mate van eigenzinnigheid. Hij wilde graag het publiek voor zich innemen, maar deed op essentiële momenten gewoon waar hij zin in had. Het gevolg van dit alles is, dat dit concert totaal anders verloopt dan menigeen dacht.

Van Dijk is helemaal bij de tijd in zijn aankondigingen - 'voor de kenners: dit stuk staat in G, voor de niet-kenners staat het ook in G' - en zijn vingers geven blijk van een duizelingwekkende virtuositeit. Alzheimer of niet, Van Dijk beoefent hier hardcore jazz. Stukken als 'I'll remember april' en 'Yours is my heart alone' gaan in het tempo van een roekeloze pizzakoerier. We horen flarden Peterson, Garner, Evans en Jamal voorbij razen. De lichte muze blijft achterwege, tenzij we bereid zijn 'Bluesette' daartoe te rekenen. De klassiekerige intro's blijven beperkt tot wat ge-Bach hier en daar. Het complete trio speelt toch al als een stel jonge honden. Mede dankzij John Engels (1935), die nog altijd simpelweg niet van plan is om oud te worden.

Alzheimer of niet; Van Dijk zag de instrumenten op het podium, wist prompt wat hem te doen stond, had er héél veel zin in en zou alle aanwezigen wel eens verstoeld doen staan. We zagen dit eerder bij oude kennissen onder wie Ramses Shaffy, die aan korsakov leed; eenmaal op de Bühne zette de broze oude man een stem op die horen en zien deed vergaan en alles en iedereen in de schaduw zette. De hersencellen die over de muziek gingen, werkten nog altijd op volle toeren.

Alleen jammer dat deze live-opname wat droog klinkt; zeker minder dan zijn - dan ook wel optimaal opgenomen - studiowerk. De cd verscheen in een kleine oplage en is te verkrijgen voor wie niet te lang wacht en mailt naar info@mwb.co.nl.

Jeroen de Valk

SPOTIFY AFSPEELLIJST: 'JAZZFLITS 348'

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/2UZdoY3>

DONDER & APELAND**Het Verdriet****W.E.R.F. Records**

Twee jaar na hun eersteling voor W.E.R.F. Records, 'Keukenpraat', komen de twintigers van het trio Donder weer met een bijzondere cd, 'Het Verdriet'. De titel is al een indicatie voor de sfeer van het album, want heel vrolijk gaat het er niet aan toe. Wel heeft de plaat iets sacraals en louterends, en dat ligt aan twee factoren: de repertoirekeuze en de gastmuzikant. Om met de laatste te beginnen: de Noorse organist en etnomusicoloog Sigbjørn Apeland is een specialist in kerk- en volksmuziek, maar ook een improvisator. Dat maakt hem tot een ideale vierde man in de grotendeels op 'field recordings' van oude Vlaamse en Nederlandse volksmuziek gebaseerde stukken op 'Het Verdriet'. Die lopen uiteen van de elegante 'Kegeldans' tot de hymne 'De zondag staat op', die hier een gospelachtige feel meekrijgt. In al zijn soberheid kan de muziek van Donder met Apeland iets hypnotisch krijgen. De dwingende ostinati en grooves zorgen daar wel voor. Door de ruimtelijke opname (met helder en diep klinkende drums, bijvoorbeeld) krijgen we als luisteraar het idee dat we ons in een kapel bevinden en dat draagt bij aan de sfeer, waar ontroering nooit ver weg is. De groep past er ook voor op dat die sfeer nooit doorslaat naar effectbejag of kitsch. En dat maakt dat 'Het Verdriet' niet klinkt als een plaat die je ooit eerder hebt gehoord.

Herman te Loo**Bezetting:**

Harrison Steingueldoir (piano),
Stan Callewaert (bas),
Casper van de Velde (drums)
+ Sigbjørn Apeland (harmonium).

Hier is de trailer van het album:

<https://youtu.be/pUcX73u0eEM>

OSCAR JAN HOOGLAND/HAN BENNINK**Goede Reis!****ICP**

In het oeuvre van Han Bennink nemen duo's een bijzondere plek in, en dan helemaal die met pianisten. Uiteindelijk is het allemaal terug te voeren op de moeder aller piano-drum duo's: Han & Misha. Met Oscar Jan Hoogland heeft hij al geruime tijd een muzikale relatie, maar van een opname was het tot nu toe nooit gekomen. Tijdens de coronacrisis sloot het tweetal zich op in het Bimhuis, en Marc Schots legde het (vrijwel geheel) in real time gespeelde resultaat vast. Hooguit een knip, maar zeker geen overdubs, al lijkt het daar enorm op. Het tweetal droeg het album 'Goede Reis!' op aan pianist en improvisator Cor Fuhler, die een maand eerder overleed. Hij was een muzikale zielsverwant van Hoogland, voor wie klankproductie zeker niet ophield bij het toetsenbord van de piano. Alles waar geluid uit kan komen, is bruikbaar voor muziek, en als het al niet bestaat, dan bouw je het, of verbouw je het. Fuhler bedacht de keyolin, Hoogland het elektrisch clavichord. En dat gedachtegoed stamt rechtstreeks af van die aartsvader aller improviserende pianisten in Nederland: Misha Mengelberg. Daaraan gekoppeld is het idee dat een muzikale traditie niet in ere dient te worden gehouden door die met fluwelen handschoentjes aan te pakken. Al in de allereerste track is dat duidelijk: de aanpak van Monks 'Hornin' in' klinkt als een Han & Misha-versie van het stuk en loopt al hotseknots uit in een prettig ontsporende 'Peer's counting song' van Mengelberg. In 'De Bokkenrijdersrace/Aanhanghuis' horen we een bijzonder eerbetoon aan een andere held uit de Nederlandse geïmproviseerde muziek: Paul Termos. Een ongebelegde saxofoonsolo van hem op een viertal platenspelers valt zo over elkaar heen dat diens 'hyenastijl' nog eens extra benadrukt wordt. Die techniek van het in serie schakelen van platenspelers levert ook een bijzondere bijdrage aan Ellingtons 'Fleurette Africaine' middels een plaat met spookachtig mooie Japanse shakuhachimuziek. Compositorisch komt Fuhler ook nog even langs, in de Afrikaans getinte improvisatie 'Frafra traffic' die uiteindelijk uitmondt in diens ontroerende en lyrische 'Rhythm tree'. Heerlijk, overigens, hoe Bennink en Hoogland elkaar vinden in Afrikaanse ritmiek, van Ghana tot Ethiopië, waar hun (muzikale én fysieke) reiservaringen tot inspiratie dienden. Bij elke bocht die Hoogland en Bennink op 'Goede Reis!' nemen, weten ze te verrassen, soms ongrijpbaar, soms keihard swingend. En altijd met een prettig soort oneerbiedigheid én humor.

Herman te Loo**Bezetting:**

Oscar Jan Hoogland (piano,
elektrisch clavichord, platenspelers,
cassetterecorders, megafoons, kraakdoos),
Han Bennink (drums).

Voor meer informatie: <https://bit.ly/39fXBwf>

IDEMA/SERIERSE QUARTET

Motus

Dox Records

In 2019 was het Gijs Idema/Anna Serierse Quartet een van de drie winnaars van de prijs 'The Records' die werd ondersteund door de Keep an Eye Foundation. De drie winnaars wonnen met hun bands een volledig gefinancierde cd-productie ter waarde van 10.000 euro. Dat bedrag werd besteed aan studiokosten, de productie, het ontwerp van de hoes, een videoclip en coaching bij het op de markt brengen van de cd. 'Motus', de cd van Anna Serierse en Gijs Idema ligt nu vers van de pers in de cd-speler.

De jury van een jaar geleden heeft een vooruitziende blik gehad. Gitarist Gijs Idema is later tijdens de Conservatorium Talent Award uitgeroepen tot het grootste talent van de conservatoriumlichting van 2020 en Anna Serierse behoort samen met Sanne Rambags en Marit van der Lei inmiddels tot het trio van meest veelbelovende jonge vocalisten die de conservatoria de laatste jaren hebben opgeleverd. Motus bevat negen composities waarvan twee van Serierse, zes van Idema en één gezamenlijke.

Hoewel de groep twee leiders heeft staat Serierse het meest op de voorgrond met woordloze zang en op twee nummers met haar eigen teksten. En het is mooi dat een van die nummers in het Nederlands wordt gezongen. Idema heeft als instrumentalist een bescheidener rol, maar niet een minder fraaie. Zijn spel valt op door rust, bedachtzame noten die steeds op de juiste plek vallen en die een enkele keer overgaan in een passende eruptie. Als hij so-leert is hij trefzeker om daarna terug te keren naar een intrigerend samenspel met de zwoele en vette contrabas van Jiskoot en de roffels van Hennekes. Die twee zijn ook al weer zulke verrassende jonge talenten, waarbij Hennekes met Idema om de eer voor bescheidenheid strijdt, en een enkele heftige drumpassage afwisselt met een uitgebreid scala aan subtiele geluiden en de drums daarbij vaak meer aait en koestert dan afranselt.

Serierse gebruikt haar stem als een blazer in de frontlijn. Helder als Teles en zuiver als Aglaophonos is zij een verleidelijke sirene die schepen tegen rotsen te pletter kan laten slaan. Wie de moeite neemt geconcentreerd naar deze luistermuziek te luisteren zal echter moeiteloos langs vermeende obstakels laveren en de diepgang van deze prachtige cd weten te vinden.

Tom Beetz

Bezetting:

Anna Serierse (vocals),
Gijs Idema (gitaar),
Cas Jiskoot (contrabas),
Tim Hennekes (drums).

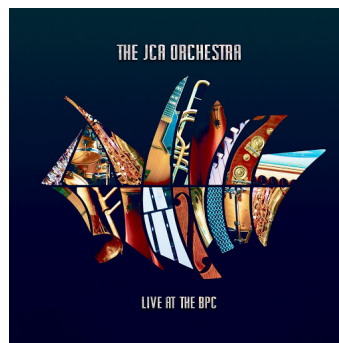
Luister hier naar een nummer van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=0U5qyxwe3ys>

DARRELL KATZ AND THE JCA ORCHESTRA

Live At The BPC

JCA Recordings

De vorige plaat van het Jazz Composers Alliance Orchestra, 'Rats Live On No Evil Star' (zie JF 306), omvatte alleen composities van co-leider Darrell Katz. Voor het nieuwe album van de bigband uit Boston schreven ook drie andere bandleden. Dat maakt van 'Live at the BPC' minder een geheel dan een staalkaart van wat het orkest kan. Zo brengt violiste Mimi Rabson met 'Romanople' een verklanking van het Oost- en West-Romeinse rijk. Daarbij combineert ze de oneven maatsoorten uit Turkije met typisch Italiaanse fanfare (à la Nino Rota), met een aanstekelijk resultaat. Ook 'A Wallflower in the Amazon' van Katz stemt tot vrolijkheid, met een door Rebecca Shrimpton prachtig gezongen tekst van zijn overleden vrouw, dichteres Paula Tatrunis. Tevens biedt het stuk ruimte voor opwindende solo's van een paar van de sterkste instrumentalistten uit het orkest. Trombonist Bob Pilkington brengt een veel conventioneel stuk, 'The Sixth snake', gebaseerd op getallenreeksen. Zijn collega-koperblazer David Harris verrast dan weer met 'Orange, yellow, blue' waarin hij gecomponeerde delen combineert met gedirigeerde improvisaties volgens de methode van Butch Morris.

Herman te Loo

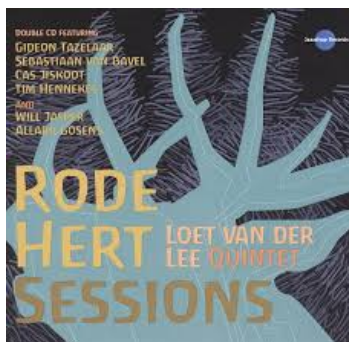
Bezetting:

Darrell Katz, Tino D'Agostino (dirigent), Rebecca Shrimpton (zang), Mike Peipman, Dan Rosenthal, Jerry Sabatini (trompet), Bob Pilkington, Jason Camelio (trombone), David Harris (trombone, tuba, dirigent), Jim Mosher (hoorn), Hiro Honshuke (fluit, EWI), Rick Stone, Lihi Haruvi, Phil Scarff, Melanie Howell-Brooks (rietten), Mimi Rabson, Helen Sherrah-Davies (viool), Junko Fujiwara (cello), Vessela Stoyanova (marimba, vibrafoon), Norm Zocher (gitaar), Maxim Lubarsky (piano), Jesse Williams (bas), Tony 'Thunder' Smith (drums), Gilbert Mansour (percussie).

Luister hier naar 'Orange, yellow, blue':

<https://youtu.be/k0seoexH7eE>

LOET VAN DER LEE QUINTET
Rode Hert Sessions
Jazzshop Records

Eindelijk na zeven jaar weer eens een cd van Loet van der Lee. Niet dat Van der Lee zijn trompet in de wilgen had gehangen. Nee, Loet van der Lee is zeer actief in grote en kleine jazzformaties en als inspirator en docent. Door zijn workshops inspireert hij vele jonge muzikanten. Een aantal van deze 'jonge honden' maakt deel uit van zijn kwintet. Voor deze opnames is de groep naar de Rode Hert studio in Roderwolde afgereisd voor een driedaagse megasessie. Om de feestvreugde nog verder te vergroten hebben gitarist Allard Gosens en saxofonist Will Jasper zich bij het gezelschap gevoegd. Met vers repertoire uit eigen koker en mooie arrangementen van bekende en minder bekende nummers bleek er meer dan voldoende materiaal voor een dubbel-cd. Het resultaat mag er zijn! Het is een feestje voor de liefhebber van jazzmuziek die vroeger heel gewoon was; hardgekookte hardbop, mooie ballads, puike solo's en spetterende collectieven. De sfeer van drummer Art Blakey en trompettist Freddy Hubbard dampd uit de speakers. Dat alles in een mooie, ronde geluidskwaliteit. Het gemak waarmee de saxofonisten Gideon Tazelaar en Will Jasper soleeren, getuigt van hun klasse. Drummer Tim Hennekes en bassist Cas Jiskoot vormen een aanjaagritmesectie waarvan je alleen maar kan dromen. De veertien minuten durende versie van 'Concierto de Aranjuez' mag er zijn. Het is zo'n muziekstuk waaraan je je kan vertellen. Maar dat zal Loet van der Lee niet gebeuren. Geen overdreven kunstzinnigheid en sentimentaliteit; zijn muziek komt voort uit een diepgewortelde toewijding voor de roemruchte jazz uit de late jaren vijftig. Met de dubbel-cd 'Rode Hert Sessions' hebben Van der Lee en zijn medemuzikanten een vet album gemaakt dat niet mistaat naast de cd's van beroemde hardboppers.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Loet van der Lee (trompet, flugelhorn), Gideon Tazelaar (tenorsax), Will Jasper (altsax, fluit), Sebastiaan van Bavel, (piano), Allard Gosens (gitaar), Cas Jiskoot (bas), Tim Hennekes (drums).

Bekijk een korte video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=4I6hnhPuMw>

SAMO ŠALAMON & FRIENDS
Almost Alone Vol. 1
Samo Records

In coronatijd kwam de jonge en zeer productieve Sloveense jazzgitarist Samo Šalamon op het idee een project te starten met eveneens jonge collega's, verspreid over Europa. Hij pakte het meteen groot aan. In totaal gaat Samo drie albums uitbrengen met werk van 36 talentvolle gitaristen uit 35 landen. Net is verschenen 'Almost Alone Vol. 1'. Volgend jaar volgen dus nog twee platen.

Op nummer één horen we behalve Samo Šalamon, Alex Machacek (Oostenrijk), Rafal Sarnecki (Polen), Cenk Erdogan (Turkije), Andre Fernandes (Portugal), Kalle Kalima (Finland), Jacob Young (Noorwegen), Albert Vila (Spanje), Dušan Jevtović (Servië), Lorenzo Di Maio (België), Philipp Schaufelberger (Zwitserland) en Spiros Exaras (Griekenland) op akoestische en elektrische gitaren.

Beurtelings spelen zij, in diverse bezettingen, elf composities van Šalamon, variërend van 'gewone' tot zeer vrije vervreemdende moderne jazz. In een aantal stukken leunt Samo op de klassieke muziek en de melodieuze pop. Je kunt dus zonder overdrijving stellen dat 'Vol. 1' een bijzonder gevarieerde plaat is. De tracks vormen echter toch een eenheid omdat je alleen gitaarklanken hoort.

Hans Invernizzi

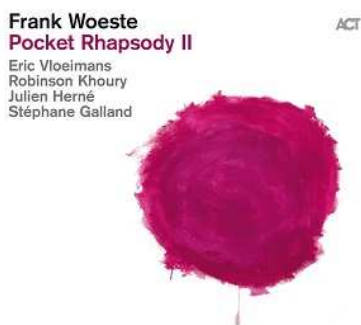
Bezetting:

Samo Šalamon, Alex Machacek, Rafal Sarnecki, Cenk Erdogan, Andre Fernandes, Kalle Kalima, Jacob Young, Albert Vila, Dušan Jevtović, Lorenzo Di Maio, Philipp Schaufelberger, Spiros Exaras (gitaar).

Maak hier kennis met het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=eeORAd6Zwho>

FRANK WOESTE
Pocket Rhapsody II
ACT

Plechtig opent de cd 'Pocket Rhapsody II' met Frank Woeste op piano en Eric Vloeimans ingetogen op trompet. Het is de prelude van een enerverende, kleurrijke cd. De hink-stap-sprong in het tweede nummer 'Parlance' combineert dit aparte ritme met de vele jongensstemmen van het kinderkoor Maîtrise des Hauts-de-Seine. Al in het derde nummer laat Frank Woeste de tere jongenszieltjes opbeuken tegen een pompende beat. Frank Woeste is een muzikant van Duitse origine met een klassieke educatie, maar ook met een voorliefde voor jazzmuziek. Neergestreken in Parijs mag hij het trompetwonder Ibrahim Maalouf en de Koreaanse stemkunstenares Youn Sun Nah tot zijn 'inner circle' rekenen. Hij voelt zich als een vis in het water wanneer muziekstijlen, culturen en talent samenvloeien tot een verrassend nieuwe mix. Zo kunnen we de cd 'Pocket Rhapsody II' dan ook goed karakteriseren. Het is een regenboog van verstilde, bijna sacrale momenten tot massief muzikaal geweld. Dat alles in een open structuur, waarin de muziekbeleving ruimte laat en niet is dichtgemetseld. Het gevaar ligt op de loer dat de ijle jongensstemmen een soort edelkitsch glans over de composities van Woeste leggen. Maar dit ijzersterke repertoire kan wel wat hebben. Het wordt nergens bombastisch of griezelig sentimenteel. Nieuwsgierig? Kopen, die cd!

Sjoerd van Aelst

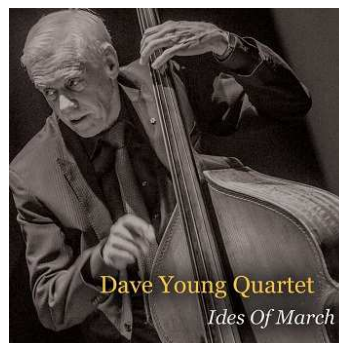
Bezetting:

Frank Woeste (piano, Fender rhodes, synthesizers), Eric Vloeimans (trompet), Robinson Khoury (trombone), Julien Herné (bas), Stéphane Galland (drums), Oscar Woeste, kinderkoor Maîtrise des Hauts-de-Seine (vocals).

Luister hier naar het titelnummer:

<https://www.youtube.com/watch?v=WBEA9t0pyhA>

DAVE YOUNG QUARTET
Ides Of March
Modica Music

Niet iets vernieuwends, een stersolist of de eigen composities maken 'Ides Of March' zo'n aardig album. Want er is strikt genomen niets vernieuwends aan deze Canadese plaat. Stersolisten zijn er ook niet in dit bandje zonder ego's. De enige blazer, trompettist Kevin Turcotte, stelt zich dienstbaar op. Een creatieve blazer met een incidenteel wat schel geluid, alsof zijn embouchure niet altijd meewerkt. De eigen composities zijn verdienstelijk, maar ook daar gaat het niet om. Het gaat om het samenspel. Dat is levendig dankzij de strakke arrangementen, de verfijnde dynamiek en de ritmesectie die 'hand in glove' functioneert zonder ooit stram te klinken. Dat laatste kan worden verwacht, want in hun geboorteland Canada zijn leider/bassist Dave Young (80) en topdrummer Terry Clarke (76) elkaar wel vaker tegen gekomen. Young kennen we natuurlijk als bassist bij Oscar Peterson. Hij volgde een klassieke opleiding en plukt dan ook zuiver in alle registers. Clarke werkte geregeld in kleine bezettingen met topgitaristen, onder wie Jim Hall en Ed Bickert. Gitarist Reg Schwager kent deze grote voorgangers van haver tot gort maar doet met zijn probleemloze techniek en subtiele akkoordjes tevens aan Martien Oster denken. Dat mag Schwager als een opsteker beschouwen.

Het kwartet nam vorig jaar een goed ontvangen cd op en kwam dus begin dit jaar weer bij elkaar in de studio. Het toeval wil dat het viertal een eigen stuk van Young opnam waarvan de titel volgens de leider profetisch zou blijken: 'Ides of March'. De dag uit de Romeinse kalender waarop Julius Ceasar werd vermoord, met veel onrust als gevolg. Met die onrust kregen we anno 2020 ook te maken. Young had de bashoes nog niet dichtgeritst, of de coronacrisis diende zich aan. In de 'inlay' spreekt Young de hoop uit dat er ooit tijden komen waarin hij weer voor een 'live audience' kan spelen. Want hij heeft er nog steeds zin in, al is hij al tachtig.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Kevin Turcotte (trompet), Reg Schwager (gitaar), Dave Young (bas), Terry Clarke (drums).

Dave Young live in 2019:

<https://www.youtube.com/watch?v=7StHw9Ts9A>

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

YOUR FEET'S TOO BIG !!!

In september werd op de Vlaamse televisie een documentaire vertoond over Filip, de zevende koning der Belgen. Destijds liet een hofmeester, die voor de koninklijke begeleiding instond, zich ontvallen: "Hij zal het nooit kunnen!". Tijdens de reportage zei een journalist: "Er werd afgewacht om te zien, is zijn voet groot genoeg, of is die te klein!". Ik moest toen meteen denken aan pianist Fats Waller en zijn hit 'Your feet's too big'. Vandaar deze bijdrage over dat nummer, die vooral ook bedoeld is om andere muzikanten te leren kennen.

'My feet's too big' wordt toegeschreven aan Fred Fisher, componist en tekstschrijver, geboren in Keulen uit Amerikaanse ouders op 30 september 1875. Hij groeide op in Duitsland, verkaste in 1900 naar Amerika, waar hij in New York overleed op 14 januari 1942. Ook 'Come, Josephine, in my flying machine' (1910), 'Peg o'my heart' (1913) en 'Dardanella' (1919) komen uit zijn pen. In 1936 volgen 'Moon rose' en 'Your feet's too big'. 1936 - eigenaardig dat de **Ink Spots** al in 1935 deze song opnamen. Ada Benson schreef met ganzenveer de tekst voor de grote schoenmaten.

Uitvoerder Fats Waller (1904-1943) is het meest bekend door twee nummers uit 1929: 'Ain't misbehavin' en 'Honey-suckle rose'. Hij nam auteursrecht op voor wel vierhonderd songs, waarvan vele gemaakt samen met Andy Razaf (1895-1973).

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Hieronder volgen talrijke opnamen, soms wat afwijkend voor het Jazzflits-publiek. Tot slot van deze bijdrage boom ik wat verder over de tekst van deze song.

Een eerste opname komt van de vocale groep **The Ink Spots**, [4 januari 1935](#), op His Master's Voice, op het label staat Jack Hancock als auteur. Volgen nog versies van 12 mei 1936, ook in 1944;

[8 augustus 1936](#): **Nat Gonella** and his Georgians, in Londen, Parlophone 546, op 'The Very Best Of Nat Gonella' (1908-1998); [19 september 1936](#): The **Four Stars**, 'Sideman Supreme' met klarinettist Freddy Gardner, Eric Siday op viool, George Elliott als zanger (origineel HMV 5112, later Harlequin 188);

De meest bekende versie is wel die van pianist **Fats Waller** and his Rhythm: [10 augustus 1939](#), 3 november 1939, 7 november 1941, doorgaans met trompettist John Hamilton, rietblazer Gene Sedic, drummer Slick Jones.

De versie van Fats Waller in beeld en geluid
<https://www.youtube.com/watch?v=XLHwndOVaaQ>

[27 mei 1940](#): **Erskine Butterfield** and his Blue Boys in de studio, met uit New Orleans klarinettist Sal Franzella (1915-1968), die furore maakte bij Louis Prima, Isham Jones, Paul Whiteman. Te vinden op Decca 3209 met 'What's cooking';

[augustus 1948](#): **Ozark Champions** met hun leader Wade Ray (1913-1998), Western swing-country;

[1953](#): **Willard McDaniel** (1877-1965), veelzijdig R & B-pianist die werkte met Roy Milton, Vido Musso, Jimmy Witherspoon, Donna Hightower (voor Crown Records 101, in Los Angeles);

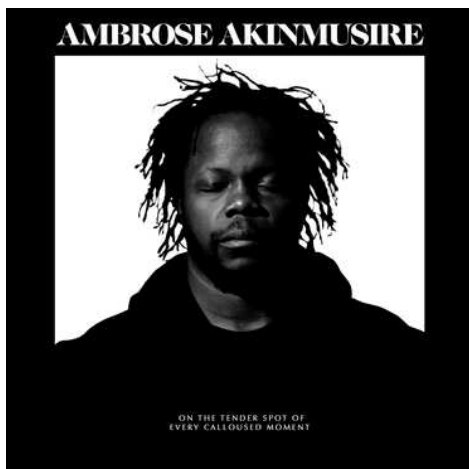
[december 1956](#): **Marty Roberts** and his Nightriders, leuke C&W uit Cincinnati, Ohio. Het merendeel van zijn opnamen zijn in rook opgegaan tijdens de fameuze brand op 1 juni 2008 bij Universal Studios in Hollywood. Mastertapes van honderden jazzmuzikanten zijn definitief verloren, onder meer van John Coltrane, Lionel Hampton, Toots Thielemans, Billie Holiday, Ben Webster, Shirley Scott. De juridische afhandeling gaat nog steeds door in 2020.

[...vervolg op de volgende pagina rechts](#)

VARIA

Reeks duoconcerten in Jazzcafé Dizzy (R'dam) in 2021 voorgezet

De concertserie '1 op één', waarin jonge Rotterdamse talenten worden gekoppeld aan hun 'helden' wordt volgend jaar voortgezet. 'Twee zielen, één gedachte – dat is het vertrekpunt van 1 op één, waarbij ontwikkeling van talent en nieuwe muziek centraal staat', aldus een toelichting van de initiatiefnemers. De duoconcerten vinden elke tweede zondagavond van de maand plaats in het Rotterdamse Jazzcafé Dizzy, om 19.30 en 21.00 uur. Voor komend jaar staan op het programma: Sanne Rambags (zang) & Carlo de Wijs (hammond orgel) (10 januari), Jens Meijer (drums) & Harmen Fraanje (piano) (14 februari), Massimiliano Dosoli (basklarinet) & Stefan Lievestro (bas) (14 maart), Alba Gil Aceytuno (saxofoon) & Wolfert Brederode (piano) (11 april), Jelle Roozenburg (gitaar) & Han Bennink (drums) (9 mei) en uitgesteld door de coronacrisis Suzana Laşcu (zang) & Marc van Roon (piano) (13 juni) en Agota Tamelyte (piano) & Wilbert de Joode (bas) (4 juli).

Ambrose Akinmusire krijgt Preis der deutschen Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik 2020/4' toegekend aan de albums 'On The Tender Spot Of Every Calloused Moment' van trompettist **Ambrose Akinmusire** en 'As Time Goes By' van het Joe Haider Sextet. De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste en iedere herfst worden een jaarprijs en oorkonden uitgereikt.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

28 juni 1957: Bob Cort Skiffle featuring Ken Sykora, Engelse band voor Decca op 'Ain't it a shame', ook hier is Hancock aangeduid als auteur;

1958: Martha Davis (1917-1960) and Spouse (bassist Calvin Ponder (1917-1970) op 'A Tribute To Fats Waller' voor ABC Paramount. Als pianiste-zangeres was ze populair met haar dubbelzinnige liedjes in de nachtclubs van Chicago. Op 18 december 1947 nam ze 'Daddy-O' op met Louis Jordan and his Tympany Five, een hit in 1948. In 1956 ook in de Perry Como show.

De versie van Chubby Checker uit 1960:

https://www.youtube.com/watch?v=RizTB_tYic0

1960: Chubby Checker (°1941), zanger bekend van de 'Twist' en de 'Hucklebuck', op de elpee 'For Twisters Only' voor het Parkway label;

13 juni 1961: Homer & Jethro, Homer Haynes en Jethro Burns, sinds 1932 zangduo uit Tennessee op hun plaat met potsierlijke vertolkingen 'Zany Songs Of The '30s' (RCA Victor);

28 december 1962: The Beatles, Live in de Star Club, Hamburg, in de vier-cd-collectie 'The Beginnings Of The Beatles – From Hamburg To London, 1961-62', mooi is dat de twintigers Beatles de muziek van Fats Waller duidelijk herkenbaar waren: John Lennon (1940-1980), Paul McCartney (°1942), George Harrison (1943-2001), Ringo Starr (°1940);

8 december 1970: Roosevelt Sykes, 'The Honeydripper's Duke's Mixture', in de Barclay Records Studio in Parijs;

1972: Kenny Ball and his Jazzmen, trompettist Kenny Ball (1930-2013), vocalist-klarinetist Andy Cooper, drummer Colin Bowden, op de nog steeds verkrijgbare cd 'The Very Best Of Kenny Ball' (Timeless TTD 598);

1974: Captain Matchbox Whoopee Band, Australische band die inspiratie vond bij Gus Cannon's Jug Stompers, hadden ook 'My canary has circles under his eyes' (JF 323) op hun menu;

1 mei 1974: pianist **Snookum Russell** and his All Reet Orchestra, aangekondigd als 'The Blitzkrieg Of Swing', één van de laatste muzikanten die Fats Waller levend zagen, want daags nadien overleed Fats op 15 december 1943. Russell (1913-1981) wordt genoemd als ontdekker van Ray Brown, Fats Navarro, J.J.

Johnson, Tommy Turrentine. Hij nam een plaat op met trompettist Wallace Davenport (1925-2004) voor zijn My Jazz label;

8 oktober 1976: Hank Jones Trio, 'Rockin' In Rhythm', pianist Hank Jones (1918-2010), bassist Ray Brown (1926-2002), drummer Jimmie Smith (Concord 4032) (ook op dubbel-cd Concord 2157);

1977: Sweet Substitute op 'Something Special' met het Quintet of the Hot Club of Tollington Park, Engels dames-zangtrio uit Bristol, veel als support act voor het Pasadena Roof Orchestra (Decca SKL 5276)

The Hot Sardines' versie van 'Your feet's too big':

<https://www.youtube.com/watch?v=FIXduk2Oo1Y>

1977: Hank Jones, Bill Bridges, Slam Stewart, Claude Ranger, in een show van vibrafonist Peter Appleyard (1928-2013) in Toronto, video op internet

24-28 november 1978: George Melly and John Chilton's Feetwarmers (Stan Greig-p, Barry Dillon-b, Chuck Smith-d). George Melly (1926-2007) uit Liverpool was een showman-jazz & blues-entertainer en zong de liedjes van Fats Waller. Vier maanden voor deze opname was hij op 16 juli 1978 op het North Sea Jazz Festival met de Feetwarmers. Kunstliefhebber Melly kwam in 1948 naar Londen om daar te werken in de ...vervolg op pagina 16

NOMINATIES GRAMMY'S '21

In de categorie jazz zijn de volgende albums genomineerd voor een Grammy Award 2021. De bekendmaking van de winnaars en uitreiking van de Grammy's is op 31 januari 2021 in Los Angeles. De Grammy Award is de meest prestigieuze muziekprijs in de VS en wordt jaarlijks uitgereikt.

Best Improvised Jazz Solo

Guinevere (van album 'Axiom')
[Christian Scott Atunde Adjuah](#)
 Pachamama (van 'Ona' (Thana Alexa))
[Regina Carter](#)
 Celia (van album 'Happening')
[Gerald Clayton](#)
 All Blues (van album 'Trilogy 2')
[Chick Corea](#)
 Moe honk (van album 'RoundAgain')
[Joshua Redman](#)

Best Jazz Vocal Album

Ona
[Thana Alexa](#)
 Secrets Are The Best Stories
[Kurt Elling Featuring Danilo Pérez](#)
 Modern Ancestors
[Carmen Lundy](#)
 Holy Room: Live At Alte Oper
[Somi With Frankfurt Radio Big Band](#)
 What's The Hurry
[Kenny Washington](#)

Best Jazz Instrumental Album

On The Tender
 Spot Of Every Calloused Moment
[Ambrose Akinmusire](#)
 Waiting Game
[Terri Lyne Carrington & Social Science](#)
 Happening: Live At The Village Vanguard
[Gerald Clayton](#)
 Trilogy 2
[Chick Corea](#),
[Christian McBride & Brian Blade](#)
 Roundagain
[Redman Mehl dau McBride Blade](#)

Best Large Jazz Ensemble Album

Dialogues On Race
[Gregg August](#)
 Monk'estra Plays John Beasley
[John Beasley](#)
 The Intangible Between
[Orrin Evans & Captain Black Big Band](#)
 Songs You Like A Lot
[John Hollenbeck met Theo Bleckmann](#),
[Kate McGarry, Gary Versace & The Frankfurt Radio Big Band](#)
 Data Lords
[Maria Schneider Orchestra](#)

De medewerkers van **Jazzflits** wensen u een heerlijk avondje....
<https://bit.ly/2Jc4moe>

VARIA

Jazz90.1 biedt 24 uur per dag kerstjazz

Tot en met nieuwjaarsdag is op internet via Jazz90.1 Jingle Jazz Radio de klok rond kerstjazz (jazz, blues en bigband) te horen. De service is naast de normale jazzprogrammering van radiostation Jazz90.1 (Rochester) te horen. "The holiday season is such a magical time of year, and we're happy to offer music that literally cannot be found anywhere else, to keep our spirits bright", zegt Rob Linton, de hoogste baas van het station.

Luister nu: <http://jazz901.org/36066/jinglejazz/>

Dexter Gordons 'All Souls' nu ook op cd uit

De dubbelepeep 'All Souls' van saxofonist Dexter Gordon met het trio van pianist Rob Agerbeek is nu, krap vijftig jaar na de release, ook op cd verkrijgbaar. De plaat uit 1972 werd op Allerzielen (2 november) live opgenomen in de Haagse Jazzclub met Eric Ineke op drums en Henk Haverhoek op bas. "Why Dexter was at the top of his game that Thursday evening in November... I don't know. But he was!", zegt Agerbeek in de hoestekst van de plaat. Op Discogs wordt het album op vinyl voor tussen de 20 en 45 dollar aangeboden (tweedehands). De cd-versie is van Japanse makelij en wordt van 23 december tot eind februari geleverd voor 8 euro (excl. verzendkosten). Vooraf luisteren kan op YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=6yLat2cOOEE>.

Meer info: <https://www.cdjapan.co.jp/product/UVJZ-20102>

Zes korte filmportretten van leden Metropole Orkest

Het Metropole Orkest bestond 25 november precies 75 jaar. Ter gelegenheid hiervan heeft programmamaker Katja Akkerman met zes musici van het Metropole Orkest over het orkestleven gesproken. Ze maakte daarvan zes filmdocumentaires van een minuut of vijf. Alle delen staan op YouTube. Kijk hier naar deel 1: <https://bit.ly/3pXg6LS>

Jazzliefhebbers maken podcast

Sinds november 2019 maken de liefhebbers Willem Weijs, Rob van Alberda en Willem Ligtfoot een wekelijkse podcast met moderne en klassieke jazz. De podcast is een voortzetting van hun programma 'The Jazztrain', dat zij tot dan maakten op de lokale radiozender Studio040 (voor Eindhoven en omgeving). Van Alberda en Ligtfoot maken de podcast 'The Jazztrain Modern', Weijs maakt de podcast 'The Jazztrain Klassiek'. 'The Jazztrain Modern' verschijnt wekelijks en is onder meer op dit platform te vinden: <https://bit.ly/3pHcJIR>. Luister hier naar het kerstprogramma 2019: <https://bit.ly/32XIljE>

NTR neemt podcast op met archiefmateriaal Bimhuis

Onder de titel 'Bimhuis Tapes!' verschijnt sinds kort periodiek een podcast waarin studenten van het Conservatorium van Amsterdam samen met Bimhuisdirecteur Mijke Loeven het concertarchief van het Amsterdamse jazzpodium induiken. In de eerste aflevering bespreekt gitarist Gijs Idema concertfragmenten van gitarist Jesse van Ruller en trompettist Ambrose Akinmusire. In aflevering twee praat Loeven met zangeres Isla van Hout, over concerten van The Campbell Brothers en zanger Kurt Elling. Recentelijk werd podcast nummer drie met trompettist Ian Cleaver op het internet gezet. De 'Bimhuis Tapes!' zijn een productie van omroep NTR.

Luister hier naar de podcast: <https://bit.ly/35HvdKy>

Jazzkalender 2021

De Duitse fotograaf Frank Schindelbeck maakt al jaren een jazzkalender. Steeds met concertfoto's uit het jaar ervoor. Ondanks de coronacrisis verzamelde hij in 2020 genoeg foto's om andermaal een kalender samen te stellen. De editie 2021 bevat daarom wel vooral foto's van Duitse jazzmusici. Inclusief de verzendkosten naar Nederland komt de kalender op 60 euro.

Meer info: <https://bit.ly/330j1K5>

Jef Neve op het North Sea Jazz Festival 2015. (Foto: Joke Schot)

Jef Neve geeft twintig concerten op internet

Sinds maandag 23 november geeft pianist Jef Neve twee keer per week (op maandag en woensdag om 20.00 uur) een concert op internet. Elk concert in de 'Winter Sessions'-reeks duurt ongeveer drie kwartier. De eerste serie loopt op 23 december af en de tweede op 10 februari 2021. Een abonnement op een serie van tien concerten kost 20 euro. Gemiste concerten kunnen achteraf alsnog worden bekeken.

Meer info: <https://www.jefneve-live.com/>

Jazzpodcast van VPRO Vrije Geluiden

Sinds begin september maakt Iddo Havinga voor VPRO Vrije Geluiden een wekelijkse podcast over soul en jazz. De titel is 'Vrije Geluiden 2 Go'. Havinga neemt de luisteraar mee langs nieuwe releases, archiefvondsten, festivalhoogtepunten en concerttips uit de Nederlandse soul- en jazzwereld. Hij presenteert zowel nieuwkomers als gevestigde musici. Op 22 november werd aflevering dertien op het net gezet met als hoofdgast mondharmonica-speler Hermine Deurloo. In eerdere edities

kwamen onder anderen pianist Alexander van Popta, gitarist Reinier Baas, saxofonist Benjamin Herman en drummer Han Bennink aan het woord. Elke zondag om 12.00 uur wordt een nieuwe podcast geplaatst.

Luister of download de podcast hier: <https://bit.ly/360NPw6>

Podcast over Monk-album 'Paolo Alto'

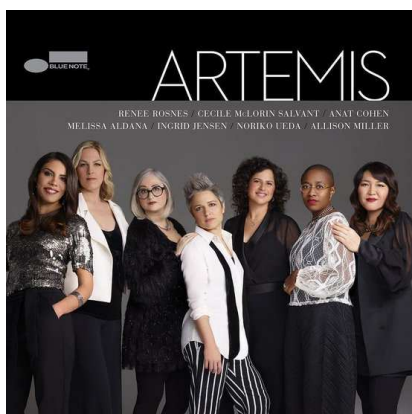
In 1968 vraagt een schooljongen van zestien pianist Thelonious Monk om op zijn school in Palo Alto op te treden. Er werden opnamen gemaakt door de conciërge die als 'Monk Paolo Alto' recentelijk op cd verschenen bij Impulse Records. In de podcast 'Monk Goes To School' presenteert Verve Records het onwaarschijnlijke verhaal van dit optreden en deze opname. Ook bevat de podcast fragmenten van de plaat. Op de podcast zijn de stemmen van Danny Scher, T.S. Monk, Robin Kelley en Grand-Mixer DXT te horen. Gastheer is Anthony Valadez.

Luister hier: <https://bit.ly/2IXw8oG>

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 23 november 2020

1 Artemis

Artemis
(Blue Note)

2 Gregory Porter

All Rise
(Blue Note)

3 Conrad Herwig

The Latin Side of Horace Silver
(Savant)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot.

Logo: Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

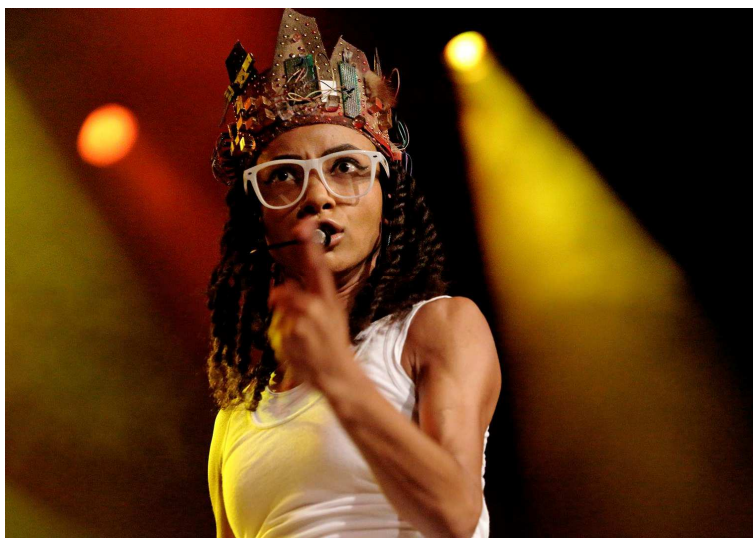
Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

DE TOP 25 JAZZALBUMS 1970 -2020

Volgens de lezers van het Amerikaanse blad Jazztimes

Het album 'Radio Music Society' van Esperanza Spalding behoort tot de favorieten van de lezers van het jubilerende Amerikaanse blad Jazztimes. Joke Schot maakte tijdens het North Sea Jazz Festival 2016 deze foto van de bassiste-vocaliste.

2010-2020

1. Kamasi Washington: The Epic
2. Wayne Shorter Quartet: Without A Net
3. **Esperanza Spalding**: Radio Music Society
4. Brian Blade & the Fellowship Band: Landmarks
4. Keith Jarrett/Charlie Haden: Jasmine

2000-2010

1. Kurt Rosenwinkel: The Next Step
2. Wayne Shorter: Footprints Live!
3. Brian Blade Fellowship: Perceptual
4. Hancock, Brecker, Hargrove: Directions In Music
5. Pat Metheny Group: The Way Up

1990-2000

1. Joe Henderson: Lush Life: The Music Of Billy Strayhorn
2. Metheny, Holland, Haynes: Question And Answer
3. Stan Getz, Kenny Barron: People Time
4. Charlie Haden & Pat Metheny: Beyond The Missouri Sky
5. Joe Henderson: So Near, So Far (Musings for Miles)

1980 - 1990

1. Pat Metheny: 80/81
2. Keith Jarrett: Standards, Vol. 1
3. Miles Davis: Tutu
4. Pat Metheny Group: Still Life (Talking)
5. Jaco Pastorius: Word Of Mouth

1970-1980

1. Miles Davis: Bitches Brew
2. Herbie Hancock: Head Hunters
3. Chick Corea: Return To Forever
4. Keith Jarrett: The Köln Concert
5. Weather Report: Heavy Weather

Het blad Jazztimes bestaat vijftig jaar. Daarom werd aan de lezers gevraagd om per decennium hun favoriete albums uit die jaren op een rij te zetten. Medio november werd de uitslag geplaatst op de website van het blad.

Concertaankondigingen en actuele berichten vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

VERVOLG 'FEET'S TOO BIG'

kunstgalerij van Brusselaar E.L.T. Mensens (Edouard Léon Théodore) (1903-1971), die was daar al sinds 1938, E.L.T. was een promotor van het surrealisme, vriend van René Magritte en van Picasso. Kenny Ball speelde een New Orleans mars op Melly's begrafenis. Trompettist John Chilton (1932-2016) is als jazzauteur bekend voor zijn 'Who's Who of Jazz', een naslagwerk met jazzmuzikanten geboren in 1920 of vroeger.

april 1978-februari 1979: The Great Excelsior Jazz Band, uit Seattle, op hun plaat "Roast Chestnuts", Voyager Recordings VRLP 203;

15-16 maart 1979: Clark Terry Quintet op 'Ain't Misbehavin', met Terry-tp (1920-2015), Chris Woods-fl, as, Oscar Peterson-p, Victor Sproles-b, Billy Hard-d, plus vocalist Johnny Hartman (Pablo Today 2312-105);

1980: Zoot Money, 'Mr. Money', pianist-hammondspeler Money (°1942), met Dick Morrissey, voor Paul McCartney's MPL-label (Magic Moon Lune 1);

8 mei 1983: Superjazz, 'Number One', met Bob Barton (°1947), John Defferary (°1941), Andy Lawrence, Chris Hawkins, Roy Ball (Joke Records 216);

12-13 juni 1984: Pete Allen Jazzband, op 'Jazzin' Around', klarinettist Allen (°1954), met trompettist Phil Mason (1940-2014), Mason kwam in 1970 bij de populaire Rhythm Aces van de Australische trombonist Max Collie (1931-2018);

26 juni 1984: Buddy Charles, 'Jive's Alive', solopiano en vocals, SteepleChase 9006;

1984: Harvey & The Wallbangers, Mick Harvey (°1958) is een Australische muzikale duizendpoot: producer, arrangeur, muzikant, werkte 36 jaar samen met Nick Cave;

17-18 mei 1986: The Piccadilly Six, '20 Years', een 'Zwitserse' dixielandband met Engelse muzikanten met thuishaven Zürich, bassist Chris Hawkins (1941-2016) neemt de vocal, hij stamt uit de generatie Ball (1930-2013), Barber (°1930), Bilk (1929-2014) met wie hij samenwerkte, op de plaat Elite 73306, opgenomen in de Powerplay Studios, Maur, Zwitserland;

maart 1990: Leon Redbone (1949-2019) op zijn plaat 'Any Time' (in de MRC Studios, NYC), Redbone jazz & bluescrooner hier met rietblazer Ken Peplowski (°1959), steeds met levenslustigere muziek dan die van Leonard Cohen (1934-2016);

Op zijn plaat 'Live On Stage' waagde in 2001 ook de Dutch Swing College Band zich aan 'Your feet's too big'.

30 juni 1990: Kenny Ball & His Jazzmen, op 'Now', met Andy Cooper-cl (Jazzology 305);

april 1992: Hank Jones, 'Handful Of Keys', solopiano in Van Gelder Studio (Universal 512737);

1996: The Detonators, Engelse bluesrock op 'Sneakin' Around', Indigo 2056;

2-3 februari 1999: Geoff Cole & His Hot Five, met Cole, Pat Hawes, Tony Pyke, Ken Matthews, Colin Miller, op "One Never Knows - Do One", Jazz Crusade 3047.

De interpretatie van Hank Jones uit 1977:

https://www.youtube.com/watch?v=DYAWnrwa_DE

2000: Bob Page (°1953): op 'Cash Is A Problem', pianist uit Atlanta die werkte met James Cotton, Muddy Waters, Dave Mason, John Hammond, Tom Rush, Francine Reed, Maria Muldaur;

15-16-24 januari 2001: Dave van Ronk (1936-2002), op 'Sweet & Lowdown', geboren in Brooklyn, cultfiguur in New York optredend met zijn akoestische blues en ragtime gitaar (The Entertainer, Maple Leaf Rag), Bob Dylan gebruikte Dave's (sommigen beweren 'gestolen') arrangement voor zijn 'The House of the rising sun' van 23 november 1961, nummer waarmee The Animals in 1964 een hit hadden. Op 31 januari 1993 organiseerde ik een concert met Dave van Ronk;

9-10 maart 2001: Dutch Swing College Band, 'Live On Stage', Marian's Jazzroom in Bern, met Bob Kaper (°1939), Frits Kaatee (1938-2019), Bert de Kort (°1942), George Kaatee (°1941), Rob Agerbeek (°1937), Bob Dekker (1957-2019) (Timeless 645, nog volop in voorraad);

2-3 juni 2003: 'Aki Takase Plays Fats Waller': Japanse pianiste **Aki Takase** (°1948) met Eugene Chadbourne, Rudi Hahall, Thomas Heberer, Nils Wogram, Paul Lovens in Hamburg (Enja 9152);

[...vervolg op de volgende pagina](#)

juni 2003: Janet Seidel, 'We Get Requests', Australische pianiste (1955-2017) live tijdens het Adelaide Cabaret Festival, met broer bassist David Seidel en gitarist Chuck Morgan (La Brava 75);

11 november 2004: 'Aki Takase Plays Fats Waller in Berlin' tijdens Jazzfest Berlin, zelfde groep als juni 2003 maar zonder Wogram;

6-7 maart 2006: Andy Cooper's Top 8, op 'Makin' Whoopee', klarinettist Andy Cooper speelde 35 jaar bij Kenny Ball, geregeld bij die Top 8 ook trombonist Bert Boeren (°1962) en gitarist Dirk van de Linden (°1969) (Membran 224096-215);

juli-augustus 2006: Hot Club Sandwich, 'Ridin' With Bob', uit Seattle (Jayrem 1005);

21-23 mei 2008: 'Ray Gelato Salutes The Great Entertainers', Engelse jump blues saxofonist (°1961) bekend met zijn Giants of Jive, geliefde band in Nederland als 'The Godfather of Swing', in juni 2002 op het trouwfeest van Paul McCartney met Heather Mills (Double Scoop Records 06);

december 2007: JB Scott's Swingin' Allstars, 'Just Swingin', music that swings from New Orleans to Chicago, JB Scott-tp, Lisa Kelly-vocals, Dave Steinmeyer-tb (KSM 2007);

26-27 mei 2008: Pugsley Buzzard, 'Chicago Typewriter', pianist blues-crooner uit het Australische Sydney;

september 2009: Big Jim Adam & John Stilwagen, 'Back In My Hometown', blues down home style opgenomen in de huisstudio van Gloria Adam in Colorado, met pianist Stilwagen, Big Jim nu wonend in Florida (Fossil Records 901);

september 2011: Jeff Barnhart, 'Reflections Of Fats', pianist uit Connecticut, plaat opgenomen met een jazzkwintet in Workington, Cumbria (Lake 308);

De Hot Sardines namen 'Your feet's too big' in 2014 op.

23-24 januari 2012: Paul Asaro and the Fat Babies op 'What A Heavenly Dream', de Fat Babies populair in de Chicago jazz scene, pianist Asaro met kornettist Andy Schumm als moderne versie van Bix Beiderbecke (1903-1931), opgenomen in Champaign, Illinois (Rivermont Records BSW 2222);

6-7 november 2013: Rob Rio op 'Harry Tonic, Sr.', Boss of the Boogie, met gitarist Job Striles, in de Pacifica Studio, Los Angeles (Boss Productions 016);

augustus 2014: "Hot Sardines" met pianist Evan Palazzo in New York, jazz als in de jaren twintig (Decca 3797401);

2014: Marco Marchi and the Mojo Workers op 'Here And Now', Zwitsers blueskwartet

20 november 2017: Original Blues Brothers Band op 'The Last Shade Of Blue Before Black', met Steve Cropper, Lou Marini in The Cutting Room in NYC (Severn 71).

SLOT:

Uit een studie van 2013 blijkt: voeten zijn het minst erotische lichaamsdeel! Was dat anders in de jaren dertig van de vorige eeuw? Oudere jazzsongs verbergen dikwijls een diepere betekenis, symboliek die zwarten direct begrepen. De tekst van dit lied (te vinden op internet) lijkt eerder banaal. Het gaat over iemand die mooi is, maar de bewondering gaat over. Want kijk je onder het tafeltje in het restaurant, dan zie je olifantenpoten. De bewonderde stapt als een olifant, Bovenkant mooi, onderkant afstotelijk. Psychologen beweren dat de voet een erotische bijbetekenis kan hebben in dromen, in teksten. Heeft Waller angst voor het erotische, is hij bang van die voeten? Wellicht niet, want in één van zijn laatste opnamen op 23 september 1943 zingt hij: "There's A Gal In My Life" ! (V-Disc 032). Schuif de tekst maar door naar Sigmund Freud (1856-1939) ...

Erik Marcel Frans

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>